

**Відповідно до Закону України «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування»,
Порядку призначення, перерахування та проведення страхових виплат,
постановою правління
Фонду соціального страхування України
19.07.2018 № 11**

Фонд соціального страхування України (далі – ФСС) проводить страхування громадян на випадок тимчасової втрати працездатності внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання, а також смерті потерпілого.

Загалом, у разі настання страхового випадку ФСС проводить такі виплати:

1. Допомогу по тимчасовій непрацездатності.

Виплата такої допомоги триває до моменту одужання та відновлення працездатності або до встановлення інвалідності. Допомога по тимчасовій непрацездатності, пов’язана з нещасним випадком на виробництві або професійним захворюванням, призначається та виплачується страхувальником за місцем роботи потерпілого, де стався страховий випадок, **у розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати** (оподаткованого доходу). Виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності за перші п’ять днів тимчасової непрацездатності потерпілого проводиться за рахунок коштів страхувальника, а починаючи з шостого дня непрацездатності – за рахунок коштів ФСС.

2. Одноразову допомогу в разі стійкої втрати професійної працездатності або смерті потерпілого.

У разі стійкої втрати професійної працездатності, встановленої МСЕК, ФСС проводить одноразову страхову виплату потерпілому, розмір якої визначається відповідно до ступеня втрати професійної працездатності, виходячи з 17 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на день настання права потерпілого на страхову виплату.

У разі, якщо при подальших обстеженнях МСЕК потерпілому встановлено інший, вищий ступінь втрати стійкої професійної працездатності з урахуванням іншої професійної хвороби або іншого каліцтва, пов'язаного з виконанням трудових обов'язків, йому провадиться одноразова виплата, розмір якої визначається відповідно до відсотка, на який збільшено ступінь втрати працездатності, щодо попереднього обстеження МСЕК, виходячи з розрахунку 17 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на день настання права потерпілого на страхову виплату.

Якщо комісією з розслідування нещасного випадку встановлено, що ушкодження здоров'я настало не лише з вини роботодавця, а й внаслідок порушення потерпілим нормативних актів про охорону праці, розмір одноразової допомоги зменшується на підставі висновку цієї комісії, але не більш як на 50 відсотків.

У разі смерті потерпілого внаслідок нещасного випадку на виробництві виплачується одноразова допомога його сім'ї у сумі, що дорівнює **100 розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб**, встановленого законом на день настання права на страхову виплату, та одноразова допомога кожній особі, яка перебувала на його утриманні, а також на його дитину, яка народилася протягом не більш як десятимісячного строку після смерті потерпілого, у сумі, що дорівнює **20 розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб**, встановленого законом на день настання права на страхову виплату.

3. Щомісячну страхову виплату в разі часткової або повної втрати працездатності, що компенсує відповідну частину втраченого заробітку потерпілого.

Сума щомісячної страхової виплати встановлюється відповідно до ступеня втрати професійної працездатності та середньомісячного заробітку, що потерпілий мав до

ушкодження здоров'я (щомісячна страхова виплата не повинна перевищувати розмір зазначеного середньомісячного заробітку). У разі, якщо потерпілому одночасно із щомісячною страховою виплатою призначено пенсію по інвалідності у зв'язку з одним і тим самим нещасним випадком, їх сума не повинна перевищувати середньомісячний заробіток, який потерпілий мав до ушкодження здоров'я.

Визначені раніше сума щомісячної страхової виплати та пенсія по інвалідності зменшенню не підлягають.

4. Страхову виплату потерпілому в розмірі його середньомісячного заробітку в разі тимчасового переведення його на легшу нижче оплачувану роботу.

Якщо потерпілого за станом здоров'я відповідно до висновку ЛКК або МСЕК переведено на легшу нижчеоплачувану роботу, роботодавець, *згідно зі статтею 170 Кодексу законів про працю України*, зберігає за ним попередній середній заробіток протягом двох тижнів з дня переведення за рахунок коштів підприємства, організації, установи.

Починаючи з п'ятнадцятого дня переведення потерпілого на легшу роботу, зазначені виплати (доплата до середнього заробітку, який він мав до ушкодження здоров'я) проводяться підприємством за рахунок коштів ФСС на строк, установлений ЛКК або МСЕК.

5. Щомісячну страхову виплату особам – членам сім'ї потерпілого, які мають на це право, в разі смерті потерпілого.

Право на одержання страхових виплат мають дружина (чоловік) або один з батьків померлого чи інший член сім'ї, якщо він не працює (не перебуває у трудових відносинах або не є фізичною особою-підприємцем) та доглядає дітей, братів, сестер або онуків потерпілого, які не досягли 8-річного віку.

До осіб, які мають право на страхові виплати у разі втрати годувальника, відносяться

дружина (чоловік) померлого, яка перебуває у додатковій відпустці по догляду за дитиною до досягнення трьох або більше років (за медичним висновком), але не більше ніж до шести років.

6. Відшкодування вартості ритуальних послуг, пов'язаних із похованням померлого.

Доставка і переказ сум, що виплачуються потерпілим та особам, які мають на це право, проводяться за рахунок ФСС. Ці суми перераховуються на їх особові рахунки в банку або засобами поштового зв'язку.

За матеріалами Фонду соціального страхування України